

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporvm Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Parochia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

Ad quartum, Iacobus Valent. in exposit. Psalm. 3. col. 3. littera D. dicit, Organum significare corpus Ecclesiae mysticum, quia sicut Organa habent diversas voces, quæ tamen omnes sunt ordinatae sub una quadam proportione, & melodia: ac organes qui sunt diversa membra, subordinantur sub uno capite Christo, juxta illud Pauli, *Caput nostrum Christus est, & nos sumus in vicem membra de membro*, D. Paul. prima Corinth. cap. 14.

ORATORIUM.

ORatorium quid sit, & discriben inter ipsum, & Ecclesiam, an possit fundari absque consensu Episcopi, an habeat immunitatem ecclesiasticam, ut in eo possit celebrari, vide Anchar. in cap. auctoritate, num. 2. de privileg. libro 6. vide ver. *Missa*, §. 2. conf. 4.

PAPA.

PRIMUS Papa incipit summa Pontificatus ad die benedictionis seu Coronationis, nam prius dicitur electus, gloss. in Proem. Clem. in ver. Pontificatus, & ibi Abb. num. 9.

Secundus, Papa non potest reddi suspectus, ne recusari Hostiens, in cap. querelam, de elect. ut refert Abb. & ibi Felin. in cap. inquisitionis, num 14. de accusat. nec licet ab eo appellare ad futurum Concilium, sub pena excommunicationis Bullæ Cœnæ Domini: sed nec posset ab eo appellari ad præsens Concilium, si tunc temporis celebraretur. (Hæc quali-

ter sint intelligenda docet rectè Azor in 2. p. institutio nummoralium lib. 4. c. 52. dub. 2.

PAROCHIA.

SVMMA RIVM.

1. Quæ regnirantur ad hoc, ut aliqua Ecclesia sit Parochialis.
2. Quomodo ei provideatur, & quo ordine.
3. Ad quid teneatur Parochus.
4. quot limites ipsius.
5. Quid circa oblationes.
6. Quomodo uniantur, & multiplicentur.
7. Quando dandi sint Parocho Coadjutores, vel Socii.
8. Quod juramentum præstare debeat Parochus suo Episcop.
9. Qno requirantur in electione nova Ecclesia Parochialis.
10. An Parochiani possint instare contra suum Parochum.

AD PRIMUM, Parochia est Ecclesia, ad quam convenit populus ad recipienda Sacra menta, & ad audienda sacra diebus festis, debentur ei decimæ & oblationes, ibi sunt sepulturæ, ibi audire debent Parochiani verbum Dei, & rudimenta fidei, & hæc omnia probantur in Clem. unica, de bap. & ieiun. effect. cap. omnis uriusque sexus de penit. & remiss. c. Capellanus, de feriis, Conc. Trident. sess. 24. c. 8. de refor. mair. ca. unico, de sac. unct. & Conc. Trid. sess. 24. c. 13. in fine, & c. 4. & c. 7. de reform. c. ut dominicis; de paroch. & in toto titulo, de decim. & in titulo, de sepult. quib. habes quænam sunt iura Parochialia, & quænam sunt ea, quæ

X x CON-

constituant Ecclesiam Parochialem, vide Innocent. in rubric. de paroch. & Abb. ibi numero 2. hinc fit, quod Ecclesia non dicitur Patrochialis ex eo solum quod ibi reperitur fons Baptismalis, Clem. unica, de Baptis. Gom. questio 2. in reg. de idiom. Staph. de lit. grat. fol. 79. num. 4. nec si est fons baptismalis, & sepultura, sed tria saltem simul conveniat oportet, ad hoc ut Ecclesia dici possit parochialis. Primo, fons baptismalis. Secundo, sepultura. Tertio, cura fori penitentialis, & quod uam tantummodo habeat Sacerdotem, cap. sicut in unaquaque 21. q. 2. Card. in Clem. i. §. si de relig. dom. Gom. in dict. quest. & quod ad probandam Ecclesiam esse parochialem, requiritur tempus non minus quadraginta annum, & e contra, Gom. de grat. expect. numro 64. & in his habet solum locum c. licet Canon. & in cap. commissa, de eleb. libro 6. Concil. Trident. sess. 7. cap. 12. de reform. Diaz. in Praet. Crim. Can. c. 48. Selva. tract. de benef. 3. p. quast. 41. num. 3. & infrà, Navar. cap. 25. num. 118. not. 8. & 9. vide Oldrad. consil. 203. incipiens. Factum tale, & Felin. in capit. nostra, in 10. corollario de rescript. vide Abbat. in ca. 16. de sepult. & in cap. extirpanda, §. qui vero, num. 10. & 11. de prob.

Ad secundum, cum Parochialis Ecclesia vacatio contigerit, statim in ea Ordinarius habita notitia vacationis, Vicarium, seu economum cum congrua ejus arbitrio fructuum portionis assignatione constitutat, qui opera ipsius Ecclesiae sustineat, donec de Rectore provisum fuerit Concil. Trident. sess. 24. cap. 18. de reform. Porro Ordinarius ponet edictum publi-

cum ad valvas Ecclesiae cathedralis, seu Parochialis vacantis intra triduum, quo vocantur omnes, qui volent examinari, transito constituto tempore, omnes qui venerunt ad concussum, examinentur coram Ordinario. & examinatoribus Synodalibus, non paucioribus quam tribus, & qui examinatorum judicio magis idoneus reperietur, Ecclesia praificatur, Conc. loco citato, hoc est, primum dubium.

Primum, quanto tempore edictum debeat manere affixum ad Ecclesiae valvas, Respondeatur quod Conc. videtur innuere, quod per spatium decem dictum. Vel secundò potest dici, quod hoc est arbitrium Judicis, & à simili dicit Bartol. in Extravag. Ad reprimendum, in ver. publica, & edictum ipsum prius debet legi publicè, & postea affigi, vide Marant. 6. par. memb. 1. nu. 96.

Secundum dubium, an sit necessarium hoc edictum, & concursus ad examen, & videtur quod non, quia Conc. loco citato, dicit, si Episcopo, aut Synodo Provinciali pro regionis more videbitor magis expedite, per edictum etiam publicum vocentur, &c. ergo videtur hoc necessarium fieri, tamen Pius V. Bulla sua 32. fol. 972. & fac. Congr. declar. 71. censuit, collationem Parochialis factam sine examinare per concussum, esse nullam & irritam, & præfatas patrochiales eo modo collatas vacare, earumque collationem ad Sedem Apostolicam spectare. Adde, si collatio pertineat ad Ordinarium, infra sex menses, si ad Papam, infra quatuor, si juris sit patronatus, infra duos, à die confessari examinis fieri debere, ita in dicta Bulla

Bulla, quæ incipit, In conferendis.

Tertium dubium, an hoc edictum, seu hic concursus poterit differri ultra decem alios dies: & videtur quod non; quia Concil. ita disponit: tamen Pius V. Bulla citata, & Con. Cusent. Provinc. sess; fol. 75. & Mediol. fol. 9. col. 1. disponunt, quod decem dies, ita alios decem dies, poterit prorogari, sed non ultra. Facit quod notat Gem. in cap. cupientes, §. quod si per viginti, notab. 1. de elect. libro 6. de dilatione. Sed posset queri an posito edicto ac electo 1. & 2. decennio, si quis est legitimè impeditus, & non potest concurrere, possit protestari ut pro-rogetur plus. Respondet ex Gloss. & Gemin. in cap. cupientes, §. quod si per vi-ginti, versic. nota istam gloss. de elect. quod sic à simili text. nisi mora fuerit longa, quia vacatio dicitur Ecclesiæ periculosa, prout dicitur inferius, versic. nonum du-bium, quod idem affirmat, ibi §. insuper, vers. & etiam Doctores, quod nota pro-practica.

Quartum dubium, an hoc locum habeat in parochialibus reservatis Sedi Apostolica? Respondetur affirmativè, per dicta Bulla, idem si esset affecta, vel reservata generaliter, vel specialiter, etiam vigore indulti, seu privilegii, in favorem S. Romanæ Ecclesiæ, Cardin. Abbatum, vel Capitulorum, etiam per obitum, seu resignationem in Curia, loco citato, declar. lac. Congreg. 266. etiamsi ad Patriarchiam pertineat collatio, & Parochialis vacaret in Diœcesi Episcopi, qui est Provinciæ ipsius Patriar-cha, declarat, 174. Selva. loco citato, 3. p. quæstio 33. num. 3. arg. cap. regenda. 10. qu.

1. cap. perfectis, ver. ad Episcopum. 25. dist. Decis. Rotæ 4. de concess. præb. in noviss. cap. omnes Basiliæ, 16. quæst. 1.

Quintum dubium, utrum sit po-nendum edictum, & debeat fieri con-cursus ad parochialem resignatam in Cu-ria? Videtur quod sic, quia Concil. non distinguit, tamen oppositum est verius, ita censuit sacr. Congregat. declar. 89. ubi dicit, verba Concilii, quod vacantiae omnes, etiam per resignationem exa-minare per concursum factò, ab ordina-torio debent conferri ei, quem judicave-rit aptiorem, non habet locum in resig-nationibus factis in manibus Papæ in fa-vorem. Ratio decisionis est, quam affert Clem. unica, de rer. permis. modò adsit idoneitas, & sufficientia personæ, in cuius favorem facta est resignatio, c. si pauper clericus, de præb. libro 6. Staph. de lit. grat. in 6. form. expedit. num. 2. & in form. 9. & num. 13, lecus vero non.

Sextum dubium, an hoc habeat lo-cum in resignatione facta coram Ordinario? Ad hoc respondetur primò, quod nullæ resignations beneficiorum pos-sunt hodie admitti coram Ordinario per Bullam Pii V. nisi cum quibusdam con-ditionibus, prout inferius in versiculo re-signatio. Secundò, quod etiamsi admitte-rentur, non possunt admitti nisi simplici-ter, & non in favorem certæ personæ, prout dicam loco citato, tamen quicquid sit, dico quod si resignatio facta esset simpliciter, idem erit observandum, scilicet cum edicto & examiné per con-cursum, si in favorem certæ personæ, tunc dicendum, prout dixi in resignati-one facta in manibus Summ. Pontif. &

X x 2 ita

ita censuit sac. Congregat. 394. in hæc verba : Scribantur litteræ ad Episcopum Auriensem, in resignatione facta in favorem certæ personæ, non esse necessarium examen per concursum, sed satis esse resignatorium, ab examinatorebus in Synodo deputatis, simul cum Ordinario probari idoneum; & hoc confirmatur per rationem dictæ Clem. o. si beneficia de probend. libro 6. nec debet fieri concursus, in provisionibus factis in forma digna, declarat. 326. nec in provisione facta alicui familiari Papæ, qui de concessione ejusdem examinatus & approbatus fuit Romæ, declarat. 281.

Septimum dubium, verum quando Parochialis esset juris patronatus, debet fieri edictum & examen per concursum, prout suprà ? Respondetur negativè, Conc. loc. citato, §. si verò, ubi disponit, Episcopum debere instituere sine edicto, & concursu, eum quem digniorrem inter probatos ab examinatorebus judicabit, & ita censuit sac. Congr. declarat. 288. in hæc verba: Examen per concursum non debet fieri in vacatione Parochialium, quæ sunt jurispatronatus laicorum, sed sufficit, quod deputatus à patronis examinetur ab examinatorebus Synodalibus, & institutio debet fieri infra bimestre à die presentationis confessio examine, Bulla cit.

Octavum dubium, an hoc habeat locum in Ecclesia parochiali; quæ actu non habet parochianos, responderunt, prout in versi. beneficium. §. 4. circa ultimum.

Nonum dubium, si plures fuerint examinati per concursum, tamen fuit

admissus unus, & alter rejectus, quæ prætendit provisum fuisse minus idoneum, & appellaret, queritur primò, an ista appellatio debeat admitti. Secundò an suspendatur exequitio per hanc appellationem. Respondetur primò, quod Concilium videtur admittere appellatiōnem, & devolutionem, sed non suspensionem executionis. Respondetur secundò, Bullam citatam admittere appellationem illius, qui fuit rejectus, vel ad metropolitanum, vel ad antiquiorem Episcopum, si primus collator, vel erat Metropolitanus, vel exemptus, vel ad Papam, sed interim provisio debita mandetur executioni, & pendente appellatione provisus ab Ecclesia non removeatur. Sed an hoc habeat locum in collationibus omnium beneficiorum, verbi gratia, duo litigant de quodam beneficio, fertur sententia pro uno, alio appellante, an possit judex, non obstante appellatione, ponere in possessionem appellatum, id est, illum, qui habuit sententiam in favorem, & videtur quod sic, ad hoc ne beneficium diu vacet possessore. vide Capit. Tolot 400. & ibi Addit. faciunt cap. ne pro defectu de elect. & e diximus in ver. aconomus, §. 10. & in ver. benef. §. 3. con. 5. Ratio est, quia vacatio est periculosa Ecclesiæ, cap. qui possit, de elect. libro 6. & quia appellatio non debet differre rem peritoram tempore, quia multa possent medio tempore periire Ecclesiæ, si non adest administrator. Præterea, quia poterit apparere appellatio non legitima, & sic rata remanebit sententia vel provisio, ita firmat Gemin. in cap. avaritia, vers. quid si confirmatio, eodem

codem titulo, & lib. & vers. sed quid si est appellatum, disputat, an teneat ista professio, & tenet ex multis quod sic, maxime si fuit positus in possessionem antequam inhibetur a Judice ad quem, quod corroborat ex multis Doctoribus, facit c. quam sit, eodem titulo, & libro ca. supientes, eod. ubi vocat periculolas illas vacaciones, idem confirmat in ca. fin. ver. sed dicit Latus, de elect. lib. 6.

Decimum dubium, qua praxi uti debet Ordinarius in hoc concurso? Respondetur ex Concilio loco citato, §. transatto, instanti die praefixa convenienter examinatores coram Ordinario & ipsi examinandi una cum notario solum in loco sectero, & ibi examinantur factis interrogationibus sedulè super Sacramentorum administratione, & ex majori parte super practica, propositis etiam aliquot casibus conscientiae, his sic actis, omnia scribantur que acta sunt seriatim, & examinatis exclusis, fit scrutinium, inter examinatores, & Ordinarium, utrum sint omnes æqualiter idonei, vel unus magis, quia si primum Episcopus eliget, quem voluerit, & hic potest cadere gratificatio, si secundum illum eliget, qui est magis idoneus, sed ubi esset tanta presbyterorum penuria, quia non pollerent tanta idoneitate in tali re, id ager, quod commodius & melius agi poterit, Episcopus. Ita facit Congreg. declarat 488. in meis, Episcopo Pistoriensi. Quod ratione potest comprobari, nam Gemin. in c. ubi periculum, §. ceterum; ver. quarto quia, de elect. libro 6 dicit, quis dicitur idoneus. Solutio, dic, quod idoneus dicitur secundum quod humana natura concedit possibilitem, quia se-

cundum celititudinem dignitatis nullus inveniretur, cap. non vos, 40. distinct. nam plus in uno quam in altero requiritur sufficientia, sive idoneitas, postmodum proceditur ad capiendam informationem, ubi talis praxis est servanda, quando collatio pertinet vel ad Ordinarium, vel ad alium, puta ad summum Pontificis observationem, vel devolutionem, vel ad alium, facto examine, capitur informatione, pro qua vel mittitur unus ex examinatorebus, vel committitur alicui presbytero probatae vitae, & prudenti, quæ capi debet de ætate, quæ debet esse vi- ginti quinque annorum, cap. 12. sess. 24. in principio. Navar. cap. 25. num. 116. quæ ætas etiam requiritur in Commenda curata, Gom. in quest. 5. colum. 3. de idiom. Gemin. in cap. nemo, in . notab. de elect. lib. 6. & ibi glossa in verb. Sacerdotio. Secundo, de morib. & doctrina (sed de hac in examine. Quartò, de prudentia, ita Innocent. in c. dudum, num. 2. de elect. &c. his peractis, Ordinarius faciat collationem. Si vero ad Papam, vel ad alios collatio, seu institutio pertineat, Ordinarius ei mit- tat, vel copiam examinis facti per concursum, & informationem clausam & si- gillatam, vel solam approbationem, fidem, seu testimonium tam examinis, quam informationis munitam subscrip- tione, & sigillo ipsius Ordinarii, & ex- minatorum, capitulo, post cessionem, & ibi glossa in vers. litteras, de probat. & ita vi- di praetacari, & practicavi multis vici- bus. Si vero institutio ab alio, quam ab eo Episcopo erit facienda, tunc Episcopus solum ex dignis eligat dignorem, vel eum, qui sibi fuit oblatus a patrono, quem patronus ei præsentet, qui institu- re

re debet jam approbatum, & examinatum ab Ordinario, ita Conc. loc. cit., §. cum verò institutio. &c.

Undecimum dubium, apprimè caueant ipsi concurrentes, ne quicquid prorsus hujus occasione, nec antè, nec pòst dent examinatoribus, nec ipsi accipiant, alioquin simoniacæ vitium utrique incurunt, à quo non absolvuntur, nisi dimissis beneficiis, quæ antè habebant, & sunt inhabiles ad futura; ita Conc. ibi, §. caveant, cum quibus, an, & quando possit Episcopus dispensare, vide gloss. in cap. de simoniae. in ver. remanere, & in cap. ex insinuazione, in vers. elegerunt, de fin. Ioann. de Selva. tract. de benef. tertia par. quast. 31. numero 4. Nava. cap. 25. num 112. & cap. 23. nn. 110. Sylvest. in vers. simonia. §. decimotertio, Rebuff. in tract. de benef. in titul. quod modis beneficia acquirantur, numero 9. tamen si acciperent quid modicum, ut puto valoris trium Carlenorum, sive Iuliorum, non incidenter in labem simoniae, quoad forum conscientiae, modò hoc non accipiant, ut faveant examinando, sed gratiosè, cùm fuerit alias idoneus, Nava. consilio quinquagesimotertio, de simonia.

Duodecimum dubium, an concursus debeat fieri in Ecclesia receptiva, ubi sunt plures Sacerdotes, tamen unus est eorum caput, putà Archipresbyter, ubi est cura animarum? Respondetur, quod sic, vide superius in vers. benef. §. quarto, versic. dico quartò principalius, dub. primo. qui alibi vocatur Archipresbyter, sive Parochus, vel Plebanus, vel Rector, vel Curatus, Nava. in capite.

primo, in gl. numero nonagesimoquarto, & infra, de paenit. distin. sexta. Hoc vallet in terminis, de quibus dicitur, & practicavi, & practicatur, ubi cura animarum residet penes ipsum Archipresbyterum, vel quocunque nomine censeatur, secus verò, ubi sunt plures, ut Collegium, & ibi est unus Rector, ut caput, & Canonici, vel Hebdomadarii, ut membra: nam tunc non requiritur editum, vel examen, prout in Parochiis, & ita servatur Beneventi: & Neapoli, in cap. statutum, & ibi glossa in vers. collegiatus. Gemin. in versi. quaro an semper, de ele&t. libro sexto, ubi text. vult, quòd assumptus ad Ecclesiam collegiatam, ut Rector, vel caput, licet illa collegiata curam habeat animarum, & licet habeat parochiale, non subest, capitulo licet Canon. eodem titulo, & libro, tamen vide ibidem Gemin. versiculo, & hec faciunt, ubi in favorilibus veniunt ista appellatione parochialium, & exemplificat in Archipresbyteris Ferrariae, & Mutinæ tempore Interdicti.

Ad tertium, parochi officium est. Primo prædicare, secundò, exponere ea quæ in Missa leguntur, Tertiò, declarare decretum matrimonii, idque observare. Quartò, pueros rudimenta fidei, & obediensiam docere. Quintò, vim & usum Sacramentorum exarare populo. Sextò, sacra eloquia & salutis monita explanare, Septimò, jejunia, dies festos, & alia populo commendare. Octavò, oves suas agnoscere, pro his sacrificium offerre, Sacramenta administrare & bono exemplo pascere. Nonò, pauperū & aliarum miserabilium personarum curā paternam

paternam gerere. Decimò, Missas fre-
quenter celebrare. Undecimò, in suis Pa-
rochias residere. Duodecimò, hospitali-
tatem servare. Decimotertio, libros
habere, videlicet. Primum librum bap-
tizatorum, secundum, Confirmatorum,
tertium, Matrimoniorum contracto-
rum, quartum, numerum animarum suæ
parochiæ omnium, quintum, ubi scri-
bat omnes ordines, instructiones, & e-
dicta facienda iudicabat ab Ordinario circa
ea, quæ pertinent ad officium suum, &
ubi scribantur omnes pueri, & puellæ
ad doctrinam Christianam convenien-
tes. Librum etiam, in quo scribantur om-
nes, qui in suis moriuntur parochiis, no-
mina, cognomina, & dies, ista omnia ha-
bes in Concilio Tridentino variis locis,
quæ brevitatis causa omittuntur, & per
se, quisque videre poterit, & in Conci-
liis Mediolanensis, fol. 202. & folio 13.
& in Concilio Benevent. de sepult. cap. 3.
& præcipue debet invigilare, utrum Pas-
chæ tempore omnes confiteatur peccata
sua, & communicent, prout in cap. om-
nis utriusque sextus, de pœnit. Et remiss. Se-
si qui desiderint, facta octava, renunci-
ent Ordinario, & si in parochia vigeret
aliquis concubinus, & peccatum ul-
tatum, & huiusmodi circa infirmos, ut
confiteantur peccata sua, antequam me-
dicinam suscipiant, in c. infirmitas, eod.
titulo, Bullæ Pii V. quæ est fol. 924. & mul-
ta alia, quæ brevitatis causa omittruntur,
& qui extra parochiam tempore Pascha-
tis confessi fuerint peccata sua, vel com-
municaverint, petat ab eis schedulari,
sive tesseram, vel aliam probatio-
ne. Nayan. in cap. pen. § sacerdos, num.

86. de pœnit. distinct. 6. & ita observatur
in bonis Cathedralibus.

Ad quartum, sac. Conc. Trident. sess.
14. cap. 9. de refor. ait, jure optimo sullen
distinctas parochias, ut quisque suarum
ovium curam haberet, ordo Ecclesiasti-
cus non confundatur, nam omnia, quæ
a Deo sunt, ordinata sunt, D. Paul. &
Dionys. Areop. de Ecclesi. & cœlesti Hie-
rarch. ad hoc facit, in cap. 1. 13. quæst. 1.
cap. pastoralis, de his, quæ sunt à prel. &
hoc convenit etymologiæ vocabuli, quia
Parochia Græcè, Latinè portionem cu-
tæ significat, Abb. in dict. Rub. numer. 1.
Selva, tract. de benef. 3. p. quæst. 42. num.
3. Gemin. in cap. licet, Canon. de elect. 18
6. Roman. in conf. 356. & hac ratione
Conc. Trident. sess. 24. capitulo 13. §. in iis.
præcepit, quod ubi Ecclesia parochialis
certos non habet fines, sed promiscuè
petentibus Sacra menta administrantur;
ut dictum Ego populo, unicuique suum
perpetuum peculiaremque parochum
assignent Episcopi, vide Abb. in repetit.
dict. §. quis vero, numero 10, cap. 1. 80.
distinct. Et cap. 7. 99. distinct.

Ad quintum, oblationes, quæ sunt in
parochia, sunt Parochi, & quæ sunt
capellæ, vel picturæ sitæ intra limites pa-
rochiæ Sacerdoti, Rectori, seu Parocco
illius parochiæ competunt: vide Sylv. in
ver. decima, num. 5. §. 2. ver. 3. & An-
gel. in ver. Ecclesiæ. §. 9. Abb. in cap. ni-
mis, numero 3. de excess. prelat. Et in capit.
pastoralis, numero 2. de his quæ sunt à prel.
Et rubr. de paroch. num. 3. Et in cap. quo-
nam, num. 2. de deci. Et in cap. 1. num.
4. de statu monach.

Ad sextum, sac. Con. Trident. sess. 21
cap

cap. 4. de reform. §. in iis verò , disponit, quod ubi ob locorum distantiam , sive difficultatem parochiani sine magno incommodo ad percipienda Sacra menta, & divina officia audienda accipere non possunt, novas parochias etiam in vitiis rectoribus , constituere possint Episcopi tanquam Sedis Apostolicæ delegati. idem decretum erat primum in cap. ad audiencem de Eccles. adif. Abb. in cap. 2. num. 7. de decim. De portione verò assignanda presbyteris præficiendis Ecclesiæ noviter erectæ , disponit sac. Congr. loco citato, §. illis autem, quod aut sumatur ex fructibus Ecclesiæ Matricis, aut compellatur populus ad eam subministrandum. Idem sess. 24. de reform. cap. 13. Abb. in cap. novum genus , num. 7. de decim. & hoc est de jure divino, & naturali, D. Th. 2. 2. quaestio 87. à numero 1. in corpore. & ad quartum, Covar. libro primo, capi. 17. num. 2. & 4. vers. quarta ratio , var. resol. Turrecrem. in capitulo, omnis Christianus, de consecrat. distinct. prima, Selva loco cit. quaestio quinta, numero 168. Secundò de unione parochiarum , vide in ver. unio, §. 1. & de earum reparatione, in ver. visitatio, §. 6. dubio 9.

Ad septimum , sac. Conc. Trident. sess. 21. cap. 6. de reform. dicit, quod Episcopi tanquam Sedis Apostolicæ delegati Rectoribus Parochialium imperitis, & minus aptis dare debeant coadjutores , vel Vicarios pro tempore , & assignare eis partem fructuum pro sufficienti vieta , vel aliter providete , & hoc potest Episcopus, etiam in Parochiis exemptis, propter identitatis rationem . Parochus etiam teneatur quemcunque habere so-

cium , Sed loco citato, num. 168. & 174. & quando propter populum numerosum, sac. Concilium Tridentinum , loco citato, §. 4. de reform. & quando propter sensum , vel valitudinera , vel aliam causam , vide Dyn. in cap. 1. numero 47. de reg. iur. libro 6.

Ad octavum. Primo jurabit quod præstabit obedientiam ipsi Episcopo, & sanctæ fidei Ecclesiæ. Secundo, quod servabit mandata ipsius. Tertio , quod serviet Ecclesiæ cui præfigitur. in spiritualibus. Quartò, quod personaliter residet. Quintò , de non se transferendo ad aliam Ecclesiam, sine ipsius Episcopij licentia, facit Extravagans execrabilis. Sexto de conservando iura, & libertates ipsius Ecclesiæ. Septimo, de non alienando bona Ecclesiæ , imo alienata si que sint, recuperando; & alia quedam, non tam necessaria, quam ista prædicta habes in Rebuff. in pract. beneficior. coll. & provisi. Ord. à num. 2. usque ad 1. quando teneatur ad fidei professionem , vide Conc. Trident. sess. 24. cap. 14. de reform. & in ver. fidei professio. Holstien. in Summ. iii. de major. & obed. §. sub qua forma , num. 5. Octavo , provisio de beneficiis curatis à Papa , seu de Vicariis perpetuis , tenentur ad juratotiam fidei iussionem de residendo , Pius IV. Bul. 87. que incepit, Inter multiplices, cetera vide in Additionibus magnis.

Ad nonum , vide Rebuff. in titulo de erect. in Curatam , & Parochiale , ubi habes omnia requisita.

Ad decimum , vide Panorm. in cap. super , numero 1. de statu Monach.

P AR O-

